

מסורת הש"ס

א לעיל כו, **ב** [לעיל ד:י]; **ג** [ירוש' יומא פ"ב הי"א פ"ה הי"א]; ד [לעיל טו, יומא מת' ירוש' שם פ"ה הי"א]; **ה** [לעיל כו, ו]; **ו** [יומא כו]; **ז** [ת"ב ויקרא כדבא פרש' ד הי"ב, ו]; **ח** [נדרות כו, ל: וש"ע]; **ט** [לקמן ג:י]; **י** [שם הי"א, ט]; **יא** [יומא ל:י]; **יב** [לקמן לד, י]; **יג** [ע' לעיל כו: כד, ו]; **יד** [כ"ה פ"ה הי"א, ט]; **ט"א** [מ"א, ו]; **ט"ב** [יומא טו, ה]; **ט"ג** [לקמן ע"ב, ט]; **ט"ד** [וע"פ חו' חולין כ: ד"ה שמה]; **ט"ה** [ויקרא ד, ד]; **ט"ו** [וע"פ כנשי' ד"ה לפני ה' וסמך, ללעזו לפני ה' וסמך לה וסמך את דוד ויקרא א]

שינויי וסמאות

א [שחרית כ"ל (ש"ח, ט"ז)]; **ב** [ז"ל והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (תהי"ח: ג)] **כ** [כ"ב]; **כ** [נוסף וקרא אסמכתא בעלמא: ד] **ח** [או להקטיר (ש"ח)]; **ט** [מ"א, ו]; **י** [ומא טו, ה]; **יב** [לקמן ו]; **יג** [מינת למר לתא כנה"י: ז] **ז** [ז"ל ליה (ש"ח)]; **ח** [ז"ל ועוד בסוטה]; **ט** [ז"ל כבינה (ש"ח, י)]; **י** [כנינה וביצה (תוס' הרא"ש, סוטה ט"ט)]; **יא** [הוציאה הוציאה ש"ח]; **יב** [יע"ב, וביה במשנות], **א**לל כנגלו **ש** [ליתא הולילו ה' לא תמתי ולא נמתי: ג] **ה** [הנהיה שרדי היו וקרקן להוציאה אף חוץ ליה הובת (ש"ח, ז"ל אף חוץ לחול ולתר הבית (כ"ג ורש"י)]; **ו** [בטאר צדי הנהיה (ש"ח, ו)]; **ז** [וע"פ חוץ מישאר מקומות: ד] **ה** [הכי שחית כ"ל (ש"ח, ו)]; **ו** [כנינו וצ"ח]; **ז** [לא הויה אלא הנהיה, ומדמתי כקבלה כהונה והלא לא נאמר זה כהן: **ה** [הקריבו הכהנים, ומדמתי כקבלה כהונה ונשחיתא לא נאמר: **ה** [על השמיטה ששברה כזר: **ה** [מה מדינתו, שמה יגעו כזכר: **ה** [מאי שאל סמיכה, דכתיב לפני ה'.

ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט **דמי** **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט **דמי** **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט **דמי** **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט **דמי** **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט **דמי** **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

וכולן. **הפסולין**: **שקיצו הדס**. על מנת לאכול ולהקטיר הן חוץ לזמנו או חוץ למקומו: **אם יש דם הנפש**. עוד צבהמה יחזור הכשר ויקבל ויזרוק הכשר שאין מחשבתן של אלו פוסלתן בקבלה לפי שאין ראויין לה ואין מחשבה פוסלת אלא צמי שראוי לעבודה דכתיב המקריב

אותו לא יחשב (ויקרא ו)
צראוי להקרבה הכתוב **מדבר**: **יחזיר לפשר**. דלא מיפסיל זהכי וצפרק **[ראשון]** (דף יד:) **שני** הן לה למאן **דאית** ליה הולכה שלא צרגל שמה הולכה למר הן **כדאית** ליה ולאידך **כדאית** ליה: **נפגו**. הפסול על גבי הכבש או שלא כנגד היסוד כו': **יחזור הכשר ויקבל**. אי סגיירא לן ה' **דפסול** עושה שריים אשמעינן האי תנא **דשלא** צמקומו לאו כמקומו **דמי** לפיכך לא עשאן שריים ואי סגיירא ליה **דשלא** צמקומו כמקומו **דמי** והוא לא זיקק גמורה צדאס פסול **אשמעינן** דאין פסול עושה שריים ט': **גב' ה"ג** **ורמינהו** **ושחט שחיטה צור פשרה**. מדללא כתיב **ושחט הכהן: וגי מאין צאס**. לומר שזריכה כהונה והלא לא נאמר זה כהן: **הקריבו הכהנים**. ומדמתי כקבלה כהונה ונשחיתא לא נאמר: **ה** [על השמיטה ששברה כזר: **ה** [מה מדינתו, שמה יגעו כזכר: **ה** [מאי שאל סמיכה, דכתיב לפני ה'.

ושחט

דמי **ורמינהו** [ט] [וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדברבג** [ג] **מ"ש** [סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחית סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמוך **קסבר** [ט] **ביאה** [במקצת שמה ביאה רב קסמך איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' ושחט

דוחקין כל כך למהר והא דלאמר צפרק אלו הן הנשרפין (סנהדרין דף פא:): כהן המשמש צטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לצ"ד אלא מוילאין אותו חוץ לעורה ומפגעין את מוחו צגזיזין לאו דווקא חוץ לעזרת נשים וחוץ לחיל וכי ה"ג נמי היו היאך דסוטה דקמיני שלא נטמא העורה ה' והיו זקוקין להולאה אף חוץ לחיל להר הבית חוץ מפרש טעמא התם שמה תפרוס נדה וא"ת וכיון לטבול יום מותר צשאר ה' העורה כדפרשית אמאי אילטרין לו למאורע עברצ דפקא לדחות ט' עשה יך צשאר הלשכות ויכניס שם דיוו לצהונות וי"ל דלא אפשר משום דכתיב ויקרא יז פתח אהל מועד והיינו צשער נקנור שהוא מכוון כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צזידי העורה [דשחיתתן] צלפון ולא משכחת פתח מכוון לצד הלפון כדמוכח בגמ' [לקמן ג:י] למי"ד מרחק לפון דפרין וליעצד פשפש ומשני הכל צכתב ולפירוש רבינו תם נמי דמפרש דנטמא צעזרת נשים לא גזור מ"מ למי"ד מרחק לפון ושחית ה' צצקין ארוכה עשרים ושנים אמה ואין לחוש בכך [הא דקאמרן ה' דשחיתה כשירה צדיעבד ושמה יגעו צבצר נקט משום קדשים קלים וה"ר אפרים היה מפרש דמשכחת לה דשחית טמא דרך גגין ועלויות דלא נתקדשו וצצקין ארוכה למי"ד ציאה צמקצת שמה ציאה שאין יכול להכניס שם ידו ומיהו התינח צקדשים קלים שיכול לתלות הצהמה ולשחטה אצל צקדשי קדשים לא אפשר דצענין שחיתה על ירך כדלאמר לעיל צפרק שני (דף כו). אס לא נאמר דעביד צצקין ארוכה מן העליה והגג עד הרלפה ולהאי פירושא לא נאמר: **ל** [לוי מנייה ממאורע שחיתו ידיו לצהונות דרך גגין ועלויות ולא אילטרין לדחות עשה דהיאך יעלה לגגין ו] **ד** [דרך הר הבית והחיל ט] **ה** [ה' והקריבו מקבלה ואיך צבצות בהונה. ואס תאמר תיפוק ליה מהיקישא דסמיכה ושחיתה דמה צזריס אף שחיתה צזריס כדדריש ר"ש צזריס הקומץ רבה (מנחות יט.) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיתה מדכתיב תשמרו את כהונתכס דמשמע אפי' שחיתה צכללו ואע"ג דאילטרין לן לעיל ספ"ק (דף יג.) והקריבו צני אהרן הכהנים לגז"ש שמהא צכהן כשר וצכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה: **מא"י שנא סמיכה בטהורים דברתיב לפני ה'**. פי' צקונטרס דהיינו מדכתיב ושחט את צן הצקר לפני ה' וכיון דצענין תיפך לסמיכה שחיתה אין סמיכה מצחוץ ושחיתה מצפניס ואין טמא נכנס לעזרה והקשה הרצ רצי יעקב דאורלינ"ש דצפ' בתרא (דף קט:): **משמע דכתיב צסמיכה גופה לפני ה'** דקאמר דאין סמיכה צצמה משום דכתיב לפני ה' ואי לא כתב צה לפני ה' אלא מקרא דשחיתה הא שחיתה גופה יגנה צצמה והתם פירש צקונטרס דהיינו קרא דכתיב צפר כהן משני ט' לפני ה' וסמך ה' ומיהו לקמן צשמעתין (דף ג:י). משמע כפירוש הקונט' דהכא דשפרין למאן דלאמר תיפך לסמיכה שחיתה לאו דאורייתא מדמתיא וסמך ושחט מה סמיכה צצהורים אף שחיתה צצהורים ואי אמרת לאו דאורייתא צצטומאין נמי משכחת לה משמע צדהיא דלא ידעינן סמיכה לפני ה' אלא משום דתיפך לסמיכה שחיתה וצריך לדחוק ההוא דלקמן דפ' בתרא ומיהו יס ליישב היאך דלקמן צשמעתין משום היאך ה' ומי' אגויא כמאן דאמר ציאה צמקצת לאו שמה ציאה דאי משום לפני ה' אפשר דמעייל ידיה וסמך אצל אי אמרת תיפך לסמיכה שחיתה לא אפשר דמרחק ה' לפון מיהו וסמך ושחט דכתיב גצי עולה דעונה לפון דריש צצורת כהניס צצפרשת ויקרא מה סמיכה צצהורים אף שחיתה צצהורים וצהדיא דריש התם מקרא דלעיל דכתיב יקריבו אותו ללעזו לפני ה' וסמך ה' מדכתיב ממש וסמך אצל לפני ה' דריש לפני ה' ה' ולא כפי' הקונטרס דפרק בתרא דדריש לה מקרא אחריתא דפר כהן משיח תדע דמפר כהן משיח היכי מצי למיפך שאר סמיכות לפני ה' ה' שאני התם דקדושה חמורה היא חטאות הפנימיות: **ה** [על השמיטה ששברה כזר: **ה** [מה מדינתו, שמה יגעו כזכר: **ה** [מאי שאל סמיכה, דכתיב לפני ה'.

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

לב.

החמירו עליו לצאת כמו שמפרש רבינו תם משום דקשיא ליה דהתם אסר ליה לטבול יום ליכנס צעזרת נשים משום דסמוך למחנה [שכינה] ואמרין נמי בגמ' [ג:י] שחידשו דברים ואמרו טבול יום אל יכנס למחנה ליה פירוש לא צכל מחנה ליה דמפתח הר הבית עד שער ניקנור מחנה ליה דנתנא צצוספתא ט' וצסיפרי

וצפרק בתרא דמכילתין (דף קט:): וצכליס (פ"א מ"ח) משמע דשרי צכולהו חוץ מעזרת נשים ואפי' טבול יום דציין וצזות אלא צצמחנה ליה כגון עזרת נשים דסמוך למחנה שכינה קאמר וצמסכת ט' תמיד משמע דשרי צכל מחנה ליה גצי צית המוקד שזקיני צית אצי ישנים שס וקמיני כשזיכר קרי לאחד מהן הולך וטובל וחוזר לאחיו הכהניס עד שהשעריס נפתחין והולך לו ואין לך סמוך למחנה שכינה יותר מציית המוקד שחיהה צקדוש וחליה צכול ט' וצסוטה פרק היה נוטל (דף כ.ו). (הא

דקמיני והס אומריס הוליאוה שלא טממא העזרה ופרין עליה מהא דדרשינן דטממא מת מותר ליכנס צצמחנה ליה ואפי' מת עצמנו כדכתיב ויקח משה את עצמותיו יוסף עמו עמו צצמחיתמו ואי דרצנן אסור מאי קושיא וממוך כך מחלק רבינו תם דלא גזור היכא דנטמא צעזרה ומורי מתרץ דצעזרת נשים החמירו יותר משאר מקומות אע"פ שסמויסיס ממש למחנה ליה ה' לפי שהוא מקום כניסה וליאה המוקד שחיהה צקדוש וחליה צכול ט' יותר שדרך שם נכנסין לעזרת ישראל דרך שער נקנור שהוא שער האלימון המשמש הכניסה והא דפרין צבוטה על מה שחילתה הוליאוה משום דקמיני הוליאוה ט' תרי וימני דמשמע שהיו צצהלים להוליאה וממהרין מאד ואי לאו דאיכא איסורא דאורייתא לא היו

כהן המשמש צטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לצ"ד אלא מוילאין אותו חוץ לעורה ומפגעין את מוחו צגזיזין לאו דווקא חוץ לעזרת נשים וחוץ לחיל וכי ה"ג נמי היו היאך דסוטה דקמיני שלא נטמא העורה ה' והיו זקוקין להולאה אף חוץ לחיל להר הבית חוץ מפרש טעמא התם שמה תפרוס נדה וא"ת וכיון לטבול יום מותר צשאר ה' העורה כדפרשית אמאי אילטרין לו למאורע עברצ דפקא לדחות ט' עשה יך צשאר הלשכות ויכניס שם דיוו לצהונות וי"ל דלא אפשר משום דכתיב ויקרא יז פתח אהל מועד והיינו צשער נקנור שהוא מכוון כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צזידי העורה [דשחיתתן] צלפון ולא משכחת פתח מכוון לצד הלפון כדמוכח בגמ' [לקמן ג:י] למי"ד מרחק לפון דפרין וליעצד פשפש ומשני הכל צכתב ולפירוש רבינו תם נמי דמפרש דנטמא צעזרת נשים לא גזור מ"מ למי"ד מרחק לפון ושחית ה' צצקין ארוכה עשרים ושנים אמה ואין לחוש בכך [הא דקאמרן ה' דשחיתה כשירה צדיעבד ושמה יגעו צבצר נקט משום קדשים קלים וה"ר אפרים היה מפרש דמשכחת לה דשחית טמא דרך גגין ועלויות דלא נתקדשו וצצקין ארוכה למי"ד ציאה צמקצת שמה ציאה שאין יכול להכניס שם ידו ומיהו התינח צקדשים קלים שיכול לתלות הצהמה ולשחטה אצל צקדשי קדשים לא אפשר דצענין שחיתה על ירך כדלאמר לעיל צפרק שני (דף כו). אס לא נאמר דעביד צצקין ארוכה מן העליה והגג עד הרלפה ולהאי פירושא לא נאמר: **ל** [לוי מנייה ממאורע שחיתו ידיו לצהונות דרך גגין ועלויות ולא אילטרין לדחות עשה דהיאך יעלה לגגין ו] **ד** [דרך הר הבית והחיל ט] **ה** [ה' והקריבו מקבלה ואיך צבצות בהונה. ואס תאמר תיפוק ליה מהיקישא דסמיכה ושחיתה דמה צזריס אף שחיתה צזריס כדדריש ר"ש צזריס הקומץ רבה (מנחות יט.) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיתה מדכתיב תשמרו את כהונתכס דמשמע אפי' שחיתה צכללו ואע"ג דאילטרין לן לעיל ספ"ק (דף יג.) והקריבו צני אהרן הכהנים לגז"ש שמהא צכהן כשר וצכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה: **מא"י שנא סמיכה בטהורים דברתיב לפני ה'**. פי' צקונטרס דהיינו מדכתיב ושחט את צן הצקר לפני ה' וכיון דצענין תיפך לסמיכה שחיתה אין סמיכה מצחוץ ושחיתה מצפניס ואין טמא נכנס לעזרה והקשה הרצ רצי יעקב דאורלינ"ש דצפ' בתרא (דף קט:): **משמע דכתיב צסמיכה גופה לפני ה'** דקאמר דאין סמיכה צצמה משום דכתיב לפני ה' ואי לא כתב צה לפני ה' אלא מקרא דשחיתה הא שחיתה גופה יגנה צצמה והתם פירש צקונטרס דהיינו קרא דכתיב צפר כהן משני ט' לפני ה' וסמך ה' ומיהו לקמן צשמעתין (דף ג:י). משמע כפירוש הקונט' דהכא דשפרין למאן דלאמר תיפך לסמיכה שחיתה לאו דאורייתא מדמתיא וסמך ושחט מה סמיכה צצהורים אף שחיתה צצהורים ואי אמרת לאו דאורייתא צצטומאין נמי משכחת לה משמע צדהיא דלא ידעינן סמיכה לפני ה' אלא משום דתיפך לסמיכה שחיתה וצריך לדחוק ההוא דלקמן דפ' בתרא ומיהו יס ליישב היאך דלקמן צשמעתין משום היאך ה' ומי' אגויא כמאן דאמר ציאה צמקצת לאו שמה ציאה דאי משום לפני ה' אפשר דמעייל ידיה וסמך אצל אי אמרת תיפך לסמיכה שחיתה לא אפשר דמרחק ה' לפון מיהו וסמך ושחט דכתיב גצי עולה דעונה לפון דריש צצורת כהניס צצפרשת ויקרא מה סמיכה צצהורים אף שחיתה צצהורים וצהדיא דריש התם מקרא דלעיל דכתיב יקריבו אותו ללעזו לפני ה' וסמך ה' מדכתיב ממש וסמך אצל לפני ה' דריש לפני ה' ה' ולא כפי' הקונטרס דפרק בתרא דדריש לה מקרא אחריתא דפר כהן משיח תדע דמפר כהן משיח היכי מצי למיפך שאר סמיכות לפני ה' ה' שאני התם דקדושה חמורה היא חטאות הפנימיות: **ה** [על השמיטה ששברה כזר: **ה** [מה מדינתו, שמה יגעו כזכר: **ה** [מאי שאל סמיכה, דכתיב לפני ה'.

דוחקין כל כך למהר והא דלאמר צפרק אלו הן הנשרפין (סנהדרין דף פא:): כהן המשמש צטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לצ"ד אלא מוילאין אותו חוץ לעורה ומפגעין את מוחו צגזיזין לאו דווקא חוץ לעזרת נשים וחוץ לחיל וכי ה"ג נמי היו היאך דסוטה דקמיני שלא נטמא העורה ה' והיו זקוקין להולאה אף חוץ לחיל להר הבית חוץ מפרש טעמא התם שמה תפרוס נדה וא"ת וכיון לטבול יום מותר צשאר ה' העורה כדפרשית אמאי אילטרין לו למאורע עברצ דפקא לדחות ט' עשה יך צשאר הלשכות ויכניס שם דיוו לצהונות וי"ל דלא אפשר משום דכתיב ויקרא יז פתח אהל מועד והיינו צשער נקנור שהוא מכוון כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צזידי העורה [דשחיתתן] צלפון ולא משכחת פתח מכוון לצד הלפון כדמוכח בגמ' [לקמן ג:י] למי"ד מרחק לפון דפרין וליעצד פשפש ומשני הכל צכתב ולפירוש רבינו תם נמי דמפרש דנטמא צעזרת נשים לא גזור מ"מ למי"ד מרחק לפון ושחית ה' צצקין ארוכה עשרים ושנים אמה ואין לחוש בכך [הא דקאמרן ה' דשחיתה כשירה צדיעבד ושמה יגעו צבצר נקט משום קדשים קלים וה"ר אפרים היה מפרש דמשכחת לה דשחית טמא דרך גגין ועלויות דלא נתקדשו וצצקין ארוכה למי"ד ציאה צמקצת שמה ציאה שאין יכול להכניס שם ידו ומיהו התינח צקדשים קלים שיכול לתלות הצהמה ולשחטה אצל צקדשי קדשים לא אפשר דצענין שחיתה על ירך כדלאמר לעיל צפרק שני (דף כו). אס לא נאמר דעביד צצקין ארוכה מן העליה והגג עד הרלפה ולהאי פירושא לא נאמר: **ל** [לוי מנייה ממאורע שחיתו ידיו לצהונות דרך גגין ועלויות ולא אילטרין לדחות עשה דהיאך יעלה לגגין ו] **ד** [דרך הר הבית והחיל ט] **ה** [ה' והקריבו מקבלה ואיך צבצות בהונה. ואס תאמר תיפוק ליה מהיקישא דסמיכה ושחיתה דמה צזריס אף שחיתה צזריס כדדריש ר"ש צזריס הקומץ רבה (מנחות יט.) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיתה מדכתיב תשמרו את כהונתכס דמשמע אפי' שחיתה צכללו ואע"ג דאילטרין לן לעיל ספ"ק (דף יג.) והקריבו צני אהרן הכהנים לגז"ש שמהא צכהן כשר וצכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה: **מא"י שנא סמיכה בטהורים דברתיב לפני ה'**. פי' צקונטרס דהיינו מדכתיב ושחט את צן הצקר לפני ה' וכיון דצענין תיפך לסמיכה שחיתה אין סמיכה מצחוץ ושחיתה מצפניס ואין טמא נכנס לעזרה והקשה הרצ רצי יעקב דאורלינ"ש דצפ' בתרא (דף קט:): **משמע דכתיב צסמיכה גופה לפני ה'** דקאמר דאין סמיכה צצמה משום דכתיב לפני ה' ואי לא כתב צה לפני ה' אלא מקרא דשחיתה הא שחיתה גופה יגנה צצמה והתם פירש צקונטרס דהיינו קרא דכתיב צפר כהן משני ט' לפני ה' וסמך ה' ומיהו לקמן צשמעתין (דף ג:י). משמע כפירוש הקונט' דהכא דשפרין למאן דלאמר תיפך לסמיכה שחיתה לאו דאורייתא מדמתיא וסמך ושחט מה סמיכה צצהורים אף שחיתה צצהורים ואי אמרת לאו דאורייתא צצטומאין נמי משכחת לה משמע צדהיא דלא ידעינן סמיכה לפני ה' אלא משום דתיפך לסמיכה שחיתה וצריך לדחוק ההוא דלקמן דפ' בתרא ומיהו יס ליישב היאך דלקמן צשמעתין משום היאך ה' ומי' אגויא כמאן דאמר ציאה צמקצת לאו שמה ציאה דאי משום לפני ה' אפשר דמעייל ידיה וסמך אצל אי אמרת תיפך לסמיכה שחיתה לא אפשר דמרחק ה' לפון מיהו וסמך ושחט דכתיב גצי עולה דעונה לפון דריש צצורת כהניס צצפרשת ויקרא מה סמיכה צצהורים אף שחיתה צצהורים וצהדיא דריש התם מקרא דלעיל דכתיב יקריבו אותו ללעזו לפני ה' וסמך ה' מדכתיב ממש וסמך אצל לפני ה' דריש לפני ה' ה' ולא כפי' הקונטרס דפרק בתרא דדריש לה מקרא אחריתא דפר כהן משיח תדע דמפר כהן משיח היכי מצי למיפך שאר סמיכות לפני ה' ה' שאני התם דקדושה חמורה היא חטאות הפנימיות: **ה** [על השמיטה ששברה כזר: **ה** [מה מדינתו, שמה יגעו כזכר: **ה** [מאי שאל סמיכה, דכתיב לפני ה'.

דוחקין כל כך למהר והא דלאמר צפרק אלו הן הנשרפין (סנהדרין דף פא:): כהן המשמש צטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לצ"ד אלא מוילאין אותו חוץ לעורה ומפגעין את מוחו צגזיזין לאו דווקא חוץ לעזרת נשים וחוץ לחיל וכי ה"ג נמי היו היאך דסוטה דקמיני שלא נטמא העורה ה' והיו זקוקין להולאה אף חוץ לחיל להר הבית חוץ מפרש טעמא התם שמה תפרוס נדה וא"ת וכיון לטבול יום מותר צשאר ה' העורה כדפרשית אמאי אילטרין לו למאורע עברצ דפקא לדחות ט' עשה יך צשאר הלשכות ויכניס שם דיוו לצהונות וי"ל דלא אפשר משום דכתיב ויקרא יז פתח אהל מועד והיינו צשער נקנור שהוא מכוון כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צזידי העורה [דש